EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 27.2.2017
COM(2017) 88 final

POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU, SVETU, EVROPSKEMU EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU IN ODBORU REGIJ

o izvajanju zakonodaje EU o odpadkih v obdobju 2010-2012

Izvajanje Direktive 2008/98/ES o odpadkih, Direktive 86/278/EGS o blatu iz čistilnih naprav, Direktive 1999/31/ES o odlagališčih, Direktive 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži, Direktive 2002/96/ES o odpadni električni in elektronski opremi (OEEO) in Direktive 2006/66/ES o baterijah in akumulatorjih

POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU, SVETU, EVROPSKEMU EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU IN ODBORU REGIJ

o izvajanju zakonodaje EU o odpadkih v obdobju 2010–2012

1. UVOD

V tem poročilu so navedene informacije o izvajanju naslednjih direktiv o odpadkih v obdobju 2010–2012:

- Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (okvirna direktiva o odpadkih);
- Direktive Sveta 86/278/EGS z dne 12. junija 1986 o varstvu okolja, zlasti tal, kadar se blato iz čistilnih naprav uporablja v kmetijstvu (direktiva o blatu iz čistilnih naprav);
- Direktive Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih (direktiva o odlagališčih);
- Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži (direktiva o embalaži in odpadni embalaži);
- Direktive 2002/96/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. januarja 2003 o odpadni električni in elektronski opremi (direktiva o OEEO);
- Direktive 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih in razveljavitvi Direktive 91/157/EGS (Besedilo velja za EGP) (direktiva o baterijah).

Poročilo temelji na informacijah, ki so jih države članice zagotovile v odgovorih na vprašalnike o izvajanju. V primerih, v katerih države članice niso zagotovile zahtevanih informacij, poročilo temelji na drugih razpoložljivih virih informacij, kot so poročila Evropske agencije za okolje, informacije s spletišč držav članic in odgovori, predloženi v prejšnjih poročevalskih obdobjih. Podrobne informacije o izvajanju posameznih direktiv so na voljo na spletnem naslovu: http://ec.europa.eu/environment/waste/reporting/index.htm.

2. PRAVOČASNOST IN KAKOVOST POROČANJA

Od 27 držav članic, za katere velja obveznost poročanja,[1] jih je večina predložila izpolnjene vprašalnike o izvajanju direktiv, obravnavanih v tem poročilu. Države članice bi lahko bolje

[1] Hrvaška je postala država članica Evropske unije (EU) 1. julija 2013, zato ji v poročevalskem obdobju teh direktiv še ni bilo treba izvajati. Kljub temu je za obdobje 2010–2012 predložila izpolnjene vprašalnike o izvajanju okvirne direktive o odpadkih, direktive o embalaži in odpadni embalaži ter direktive o blatu iz čistilnih naprav, zagotovljene informacije pa so vključene v to poročilo.

izpolnile svoje obveznosti poročanja, če bi poročila oddale pravočasno, odgovorile na vsa vprašanja in navedle popolne informacije. V Prilogi 1 je podan pregled oddanih poročil.

Kakovost in podrobnost poročanja ter zagotovljenih informacij se precej razlikujeta. Večkrat so bili podani nejasni in nedoločni odgovori. Odgovori so na primer pogosto vsebovali zgolj sklicevanja na nacionalno zakonodajo ali odgovore, podane v prejšnjih poročevalskih obdobjih, niso pa bile zagotovljene nadaljnje informacije o izvajanju direktiv v praksi, četudi se je to izrecno zahtevalo.

Kadar so bile države članice pozvane, naj navedejo statistične podatke in podatke o izpolnjevanju ciljev iz direktiv, se jih je večina sklicevala na letna poročila, predložena uradu Eurostat.[2]

3. DIREKTIVA 2008/98/ES O ODPADKIH

Države članice so morale novo okvirno direktivo o odpadkih prenesti najpozneje do 12. decembra 2010. V času poročanja so jo vse bodisi že prenesle bodisi so jo prenašale.

V primerjavi s preteklimi poročevalskimi obdobji se je nastajanje komunalnih odpadkov na prebivalca zmanjšalo, zmanjšalo se je tudi odlaganje komunalnih odpadkov na odlagališčih, povečala pa sta se recikliranje in sežig z energetsko predelavo. Do konca leta 2012 je vsaj polovica držav članic je dosegla ali presegla cilj za leto 2020, tj. cilj priprave za ponovno uporabo in recikliranje 50 % gospodinjskih odpadkov in odpadkov podobne narave, ali pa je bila na dobri poti, da do tedaj doseže ta cilj. Sedem držav članic je poročalo, da so do leta 2012 navedeni cilj že dosegle ali presegle. Sedem drugih držav članic je poročalo, da so pripravile za ponovno uporabo in reciklirale več kot 40 % gospodinjskih odpadkov in odpadkov podobne narave.

Številne države članice so predložile podatke o stopnjah predelave gradbenih odpadkov in odpadkov pri rušenju objektov za obdobje 2010–2012. Štirinajst držav članic je poročalo, da so že dosegle ali presegle cilj predelave 70 % gradbenih odpadkov in odpadkov pri rušenju objektov.

Večina držav članic je objavila programe preprečevanja nastajanja odpadkov. Osem držav članic je še posodabljalo svoje načrte ravnanja z odpadki skladno z zahtevami iz okvirne direktive o odpadkih. Države članice so skupaj z zahtevami TOEI[3] v nacionalne zakonodaje in politike vključile načela razširjene odgovornosti proizvajalca, samozadostnosti in bližine ter načelo odgovornosti povzročitelja.

V številnih državah članicah, ki komunalne odpadke še vedno večinoma odlagajo na odlagališčih, se pojavljajo znatne pomanjkljivosti pri uporabi zakonodaje EU o odpadkih za ravnanje z odpadki. Da bi Komisija tem državam pomagala izboljšati njihovo ravnanje z odpadki, je oblikovala usmerjene nasvete o izvajanju posebnih ukrepov in uporabi evropskih sredstev.[4]

---

2 http://ec.europa.eu/eurostat/web/environment/waste/database.

3 Kar pomeni, da *se odpadki zbirajo ločeno, če je to **t**ehnično, **o**koljsko in **e**konomsko izvedljivo (člen 10 okvirne direktive o odpadkih).*

4 http://ec.europa.eu/environment/waste/framework/support_implementation_1st_phase.htm.

4. DIREKTIVA 86/278/EGS O BLATU IZ ČISTILNIH NAPRAV

Direktiva o blatu iz čistilnih naprav velja že skoraj tri desetletja in njeno izvajanje še vedno poteka brez težav. Od zadnjega poročevalskega obdobja ni bilo veliko sprememb.

V poročevalskem obdobju niso vse države članice uporabljale blata iz čistilnih naprav za kmetijske namene. Nekatere ga v kmetijstvu sploh ne uporabljajo ali pa ga uporabljajo v zelo majhnem obsegu. Ena država članica je poročala, da ga je začela uporabljati za kmetijske namene.

Vse države članice imajo vzpostavljeno infrastrukturo za obdelavo blata iz čistilnih naprav in so poročale o metodah obdelave blata iz čistilnih naprav pred njegovo uporabo na tleh.

Uspešnost držav članic glede zahteve za določitev pogostnosti preizkušanja tal, na katerih se uporabi blato, se močno razlikuje. Nekatere države članice so določile čase, ob katerih bi bilo treba analizirati tla po začetnih uporabah blata. Druge države članice so preizkušanje tal določile na 10 ali celo 20 let. Ostale niso določile pogostnosti, temveč zahtevajo preizkušanje tal le, kadar se pričakuje prekoračitev mejnih vrednosti.

Podatki, ki so jih države članice zagotovile o blatu, ki se proizvaja in uporablja v kmetijstvu, potrjujejo, da to ostaja eden od prevladujočih načinov uporabe. Čeprav se je med letoma 2010 in 2012 nastajanje blata zmanjšalo za 2 % v primerjavi z obdobjem 2007–2009, so države članice poročale, da se je v kmetijstvu uporabila skoraj enaka količina blata kot v prejšnjem obdobju.

To ustreza približno 45 % proizvedene količine blata.

5. DIREKTIVA 1999/31/ES O ODLAGANJU ODPADKOV NA ODLAGALIŠČIH

Direktiva o odlagališčih velja že dolgo in od prejšnjega poročevalskega obdobja se ni veliko spremenilo.

Države članice so uvedle ukrepe za zmanjšanje ali odpravo odlaganja odpadkov na odlagališčih. Odlaganje komunalnih odpadkov na odlagališčih v EU-27 se je s skupaj 96 055 milijonov ton oziroma 193 kg na prebivalca v letu 2009 zmanjšalo na 78 036 milijonov ton oziroma 152 kg na prebivalca v letu 2012. Povprečna stopnja na odlagališčih odloženih odpadkov glede na vse nastale odpadke se je v letu 2012 znižala na 32 %. Nekatere države članice so poročale o manj kot 5-odstotni stopnji na odlagališčih odloženih komunalnih odpadkov v letu 2012. V številnih državah članicah pa je odlaganje na odlagališčih še vedno prevladujoč način obdelave komunalnih odpadkov, stopnja na odlagališčih odloženih odpadkov glede na vse nastale odpadke pa znaša več kot 80 %. Te države članice morajo storiti še veliko, da bodo zmanjšale odlaganje na odlagališčih.

Večina držav članic je poročala, da se odlaganje biološko razgradljivih komunalnih in drugih biološko razgradljivih odpadkov na odlagališčih iz leta v leto zmanjšuje. Vendar se popolnost predloženih podatkov razlikuje.

Države članice so sprejele ukrepe za ureditev zbiranja, obdelave in uporabe odlagališčnega plina ter za kar največje zmanjšanje motenj in nevarnosti.

Hkrati so v nacionalno zakonodajo prenesle zahtevo po merilih za prevzem odpadkov, vključno s tehničnimi zahtevami, kot so spremljanje izcednih voda, površinske vode, podzemne vode in emisij plinov. Vendar podatki o tem, kako upravljavci odlagališč praktično izvajajo te zahteve, niso bili povsod zagotovljeni.

Petnajst držav članic je poročalo, da vsa njihova odlagališča za nevarne odpadke izpolnjujejo zahteve iz Direktive, sedem pa jih je navedlo, da imajo še vedno neskladna odlagališča. Enajst držav članic je poročalo, da so vsa odlagališča za nenevarne odpadke skladna z Direktivo, deset pa jih je navedlo, da imajo še vedno neskladna odlagališča. Deset držav članic je poročalo, da so vsa odlagališča za inertne odpadke skladna z Direktivo, osem pa jih je navedlo, da imajo še vedno taka neskladna odlagališča.

Število delujočih neskladnih odlagališč za vse tokove odpadkov (nevarne, nenevarne in inertne) v nekaterih državah članicah še vedno vzbuja zaskrbljenost. Tako je bilo tudi v prejšnjem poročevalskem obdobju. Za rešitev tega problema bo treba storiti še veliko.

6. DIREKTIVA 94/62/ES O EMBALAŽI IN ODPADNI EMBALAŽI

Direktiva o embalaži in odpadni embalaži velja že več kot dvajset let in od prejšnjega poročevalskega obdobja se ni veliko spremenilo.

Države članice so ukrepale, da bi z različnimi ukrepi preprečile nastajanje odpadne embalaže. Med njimi so načrti preprečevanja, sheme odgovornosti proizvajalcev, davčni ukrepi, sistemi „plačaj, kolikor odvržeš“, zelena javna naročila, informacijske kampanje in kampanje ozaveščanja, okoljsko primerna zasnova in akcijski načrti za ključne industrijske panoge. Med letoma 2010 in 2012 je sporočena količina in sestava embalaže in odpadne embalaže ostala nespremenjena, sporočena količina odpadne embalaže, ki nastane v EU-27, pa se je v zadevnem obdobju povečala za 0,16 %.

Večina držav članic je sprejela različne ukrepe, da bi spodbudila ponovno uporabo. Med njimi so sistemi odlaganja in vračanja nekaterih vrst embalaže, davčni ukrepi, obveznost ponujanja proizvodov v embalaži, primerni za ponovno uporabo, spodbujanje ponovne uporabe v načrtih za odpadke in v obliki ukrepov za preprečevanje nastajanja odpadkov ter informacijske kampanje in kampanje ozaveščanja. Nekatere države članice so uvedle oziroma načrtujejo uvedbo novih sistemov vračljive embalaže.

Velika večina držav članic je izpolnila cilje za celotno predelavo in recikliranje odpadne embalaže ter cilje recikliranja, ki se nanašajo na določene materiale.

Na splošno se je uspešnost držav članic pri predelavi (s 76,3 % leta 2010 na 78,5 % leta 2012) in recikliranju (s 63,3 % leta 2010 na 64,6 % leta 2012) nekoliko izboljšala.

V večini držav članic morajo proizvajalci zbirati odpadno embalažo za predelavo in recikliranje. Proizvajalci embalaže izpolnjujejo svoje obveznosti tako, da vzpostavljajo svoje sisteme jemanja nazaj ali sodelujejo v sistemu, ki obsega vračanje, zbiranje, ponovno uporabo, recikliranje ali drugo vrsto predelave odpadne embalaže. Nekatere države članice so napredek dosegle tako, da so razširile obstoječe skupne sisteme ravnanja z odpadno embalažo ali vzpostavile dodatne sisteme vračanja ter povečale število skupnih sistemov skladnosti za odpadno embalažo.

Večina držav članic je poročala o obstoju nacionalnih standardov za največje koncentracije težkih kovin, prisotnih v embalaži. Na podlagi Odločbe Komisije 2009/292/ES z dne 24. marca 2009 velja odstopanje za plastične zaboje in plastične palete v zvezi s koncentracijami težkih kovin, določenih v direktivi o embalaži in odpadni embalaži. Kljub obveznosti poročanja o delovanju sistema, določenega s to odločbo, in napredku, doseženemu pri postopnem opuščanju plastičnih zabojev in plastičnih palet s previsoko koncentracijo težkih kovin, ni o tem predložila informacij nobena država članica.

7. DIREKTIVA 2002/96/ES O ODPADNI ELEKTRIČNI IN ELEKTRONSKI OPREMI (OEEO)

V tem poročanju je zajeta stara direktiva o OEEO. Od tedaj jo je nadomestila Direktiva 2012/19/EU.

Vse države članice so vzpostavile sisteme zbiranja in uvedle ukrepe v zvezi z okolju primerno obdelavo OEEO in ukrepe, ki zagotavljajo, da proizvajalci financirajo zbiranje, obdelavo, predelavo in okolju primerno odstranitev OEEO iz zasebnih gospodinjstev. Prav tako so uvedle ustrezne ukrepe za zagotovitev, da proizvajalci potrošnikom in obratom za obdelavo OEEO ponujajo ustrezne informacije.

Med letoma 2010 in 2012 je bilo zbrane, ponovno uporabljene/reciklirane in predelane več OEEO kot v prejšnjem poročevalskem obdobju.

Količina OEEO, ki je bila zbrana iz zasebnih gospodinjstev v EU-27, se je povečala z 2,97 milijona ton konec leta 2009 na 3,02 milijona ton konec leta 2012. V tem obdobju je 17 držav članic doseglo cilj zbiranja 4 kg OEEO na prebivalca iz zasebnih gospodinjstev.

Večina držav članic je dosegla cilje iz Direktive v zvezi s ponovno uporabo/recikliranjem in predelavo, ki se nanašajo na določene kategorije, pri čemer so se deleži med poročevalskim obdobjem izboljševali. Največji deleži so bili sporočeni za opremo za zabavno elektroniko in male gospodinjske naprave. Kar zadeva opremo za zabavno elektroniko, je 26 držav članic doseglo cilj 65-odstotne ponovne uporabe/recikliranja in 75-odstotne predelave. Te države članice so dosegle tudi cilj 50-odstotne ponovne uporabe/recikliranja in 70-odstotne predelave za gospodinjske naprave. Držav članic, ki so dosegle te cilje, je bilo nekoliko več kot v prejšnjem poročevalskem obdobju, čeprav se seznam držav članic spreminja z vsako kategorijo OEEO. Število držav članic, ki so dosegle cilje za ponovno uporabo in recikliranje, ki se nanašajo na določene kategorije, se je le pri peščici kategorijah OEEO nekoliko zmanjšalo.[5]

8. DIREKTIVA 2006/66/ES O BATERIJAH IN AKUMULATORJIH

Države članice so morale tokrat prvič Komisiji poročati o direktivi o baterijah. Zato primerjava s prejšnjim poročevalskim obdobjem ni mogoča.

Vse države članice so direktivo o baterijah prenesle v nacionalno zakonodajo.

Večina držav članic je v poročevalskem obdobju vzpostavila sisteme zbiranja za baterije in akumulatorje, nekaj pa jih je sporočilo, da te sisteme šele dokončno vzpostavljajo. Države članice imajo vzpostavljene ukrepe za obdelavo in recikliranje odpadnih baterij in akumulatorjev.

Poročale so, da so vzpostavile več ukrepov za preprečitev pošiljanja odpadnih baterij in akumulatorjev na odlagališča, kot so sistemi dovoljenj in seznami vrst odpadkov, ki jih ni dovoljeno odlagati na odlagališčih. Enajst držav članic je sporočilo, da imajo vzpostavljene ukrepe, ki presegajo obveznosti iz Direktive. Med njimi so zmanjšanje odstranjevanja baterij

[5] Leta 2009 je 26 držav članic doseglo cilje za ponovno uporabo in recikliranje odpadnega električnega in elektronskega orodja. Leta 2012 jih je doseglo 25 držav članic. Leta 2009 je 24 držav članic doseglo cilje za ponovno uporabo in recikliranje odpadnih plinskih sijalk. Leta 2012 jih je doseglo 23 držav članic. Leta 2009 je 26 držav članic doseglo cilje za predelavo odpadnega električnega in elektronskega orodja. Leta 2012 jih je doseglo 25 držav članic.

in akumulatorjev kot mešanih komunalnih odpadkov, kampanje ozaveščanja v šolah in skupnostih ter uvajanje zbirnih mest za brezplačno jemanje nazaj.

Do 26. septembra 2012 je 20 držav članic doseglo minimalni 25-odstotni cilj zbiranja.

Štiri države članice so sporočile, da so dosegle 100-odstotno stopnjo recikliranja, osem držav članic pa je poročalo o 50- do 99-odstotni stopnji.

Devetnajst držav članic je doseglo in/ali preseglo stopnje učinkovitosti recikliranja za svinčeve s kislino, nikelj-kadmijeve in druge baterije ter akumulatorje. Dve državi članici sta dosegli in/ali presegli stopnje za svinčeve in druge baterije in akumulatorje s kislino, prav tako sta dve državi članici dosegli in/ali presegli stopnje samo za svinčeve baterije in akumulatorje s kislino.

Dve državi članici sta odpadne baterije in akumulatorje izvažali v tretje države. Številne države članice so jih izvažale v druge države članice, kar v vprašalniku o izvajanju ni v celoti obravnavano. Države članice brez lastnih objektov za obdelavo ali recikliranje so vse zbrane baterije in akumulatorje izvozile. Vendar so tudi številne države članice z lastnimi objekti za obdelavo poročale, da so svoje odpadne baterije in akumulatorje izvažale za obdelavo v druge dele EU.

9. SKLEPI

Obveznosti iz direktiv, v skladu s katerimi morajo Komisiji vsaka tri leta poročati o njihovem izvajanju, niso izpolnile vse države članice. Nekatere niso predložile izpolnjenih vprašalnikov o izvajanju za obdobje 2010–2012.

Odzivi se razlikujejo, pri čemer so nekateri podrobni in popolni, drugi pa vsebujejo zgolj sklice na nacionalno zakonodajo. Večina držav članic je poročala o morebitnem prenosu ukrepov v nacionalno zakonodajo, vendar niso navedle, ali so se ukrepi izkazali kot učinkoviti in ali so privedli do izboljšav v praksi. Ponekod so bili odzivi tudi nedosledni. V nekaterih primerih so podatki manjkali. V drugih primerih odzivi niso omogočili primerjav med državami članicami oziroma med uspešnostjo neke države članice v prejšnjem in sedanjem poročevalskem obdobju.

V številnih primerih v odgovorih niso bile podane zadostne informacije za oceno stanja dejanskega izvajanja direktiv. Tako so številni odgovori vsebovali zgolj sklicevanja na nacionalno zakonodajo ali prepisane dele zakonodajnih besedil, ne pa nadaljnjih informacij o izvajanju, ali pa so vsebovali zgolj sklicevanja na odgovore na vprašalnike o izvajanju za prejšnja poročevalska obdobja, ne pa zahtevanih informacij ali informacij o razvoju stanja skozi čas.

Skleniti je mogoče, da se triletna poročila o izvajanju, ki so jih pripravile države članice, niso izkazala kot učinkovita za preverjanje skladnosti z direktivami ter njihovega izvajanja in učinka. Za poročanje je tudi potrebnih veliko virov, kar lahko pomeni nepotrebno upravno breme.

Najbolj objektivne in točne informacije za oceno uspešnosti držav članic pri ravnanju z odpadki so podatki, ki jih morajo vsako leto zagotoviti o nastalih odpadkih, zbiranju, recikliranju in predelavi odpadkov, odlaganju odpadkov na odlagališčih ter nastalem blatu iz čistilnih naprav in njegovi uporabi. Države članice bi torej morale storiti več za izboljšanje kakovosti, zanesljivosti in primerljivosti takšnih podatkov. To bi lahko storile s primerjalno analizo metodologij poročanja in uvedbo poročila o primerjanju kakovosti podatkov, da bi

tako pri poročanju o doseganju ciljev iz zakonodaje uporabljale najnovejšo in usklajeno metodologijo.

Ti sklepi so obravnavani v nedavnem pregledu politike in zakonodaje o odpadkih.[6] V njem je Komisija predlagala, naj se prekličejo določbe, na podlagi katerih morajo države članice pripravljati triletna poročila o izvajanju, in naj spremljanje skladnosti temelji izključno na kakovostnih statističnih podatkih, ki jih morajo države članice letno predložiti Komisiji.

6 http://ec.europa.eu/environment/waste/target_review.htm.

PRILOGA 1: ODGOVORI DRŽAV ČLANIC NA VPRAŠALNIKE O IZVAJANJU, KI JIH JE KOMISIJA PREJELA PRED KONCEM LETA 2014

Države članice	Okvirna direktiva o odpadkih 2008/98/ES	Direktiva o OEEO 2002/96/ES	Direktiva o odlagališčih 1999/31/ES	Direktiva o embalaži in odpadni embalaži 94/62/ES	Direktiva o blatu iz čistilnih naprav 86/278/EGS	Direktiva o baterijah 2006/66/ES
Avstrija	+	+	+	+	+	+
Belgija	–	+	+[7]	+	+	+
Bolgarija	+	+	+	+	+	+
Hrvaška	+ se ne zahteva	Se ne zahteva	Se ne zahteva	+ se ne zahteva	+ se ne zahteva	Se ne zahteva
Ciper	+	–	+	+	+	+
Češka	+	+	+	+	+	+
Danska	+	–	+	–	–	–
Estonija	+	+	+	+	+	+
Finska	+	+	+	+	+	+
Francija	–	+	–	+	–	+
Nemčija	+	+	+	+	+	+
Grčija	+	+	+	+	+	–
Madžarska	+	+	+	+	+	+
Irska	+	–	+	+	+	+
Italija	+	+	–	+	+	+
Latvija	+	+	+	+	–	–
Litva	+	+	+	+	+	+
Luksemburg	+	–	+	+	+	+
Malta	+	+	–	+	+	+
Nizozemska	–	+	+	+	+	+
Poljska	+	+	–	+	–	+
Portugalska	+	+	+	–	+	+
Romunija	+	–	+	–	–	+
Slovaška	+	+	+	+	+	+
Slovenija	+	+	+	+	+	+
Španija	+	+	+	+	+	+
Švedska	+	+	+	+	+	+

[7] Poročili sta predložili regiji Valonija in Flandrija, regija glavnega mesta Bruselj pa ne.

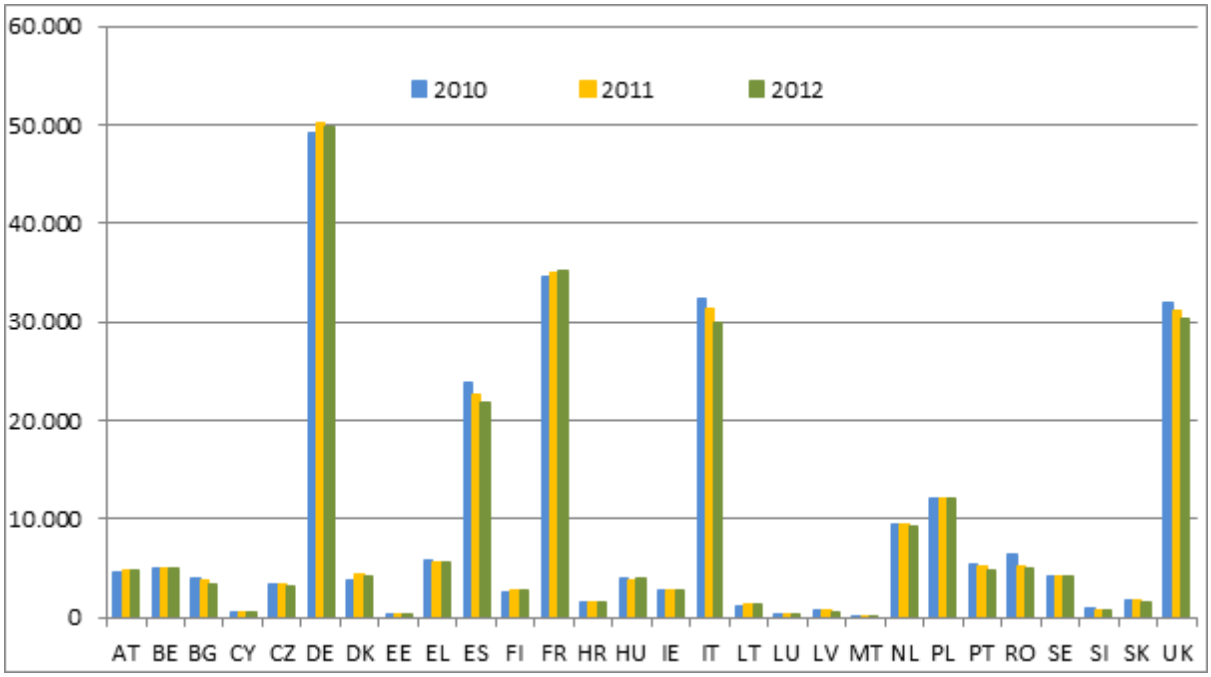
Države članice	Okvirna direktiva o odpadkih 2008/98/ES	Direktiva o OEEO 2002/96/ES	Direktiva o odlagališčih 1999/31/ES	Direktiva o embalaži in odpadni embalaži 94/62/ES	Direktiva o blatu iz čistilnih naprav 86/278/EGS	Direktiva o baterijah 2006/66/ES
Združeno kraljestvo	+	–	+	+	+	+
EU-28: delež prejetih (%)	**89 % (25/28)**	**75 % (21/28)**	**82 % (23/28)**	**89 % (25/28)**	**82 % (23/28)**	**86 % (24/28)**

	Pravočasno: do 30. 9. 2013
	Med 1. 10. 2013 in 31. 10. 2013

	Med 1. 11. 2013 in 31. 12. 2014
	Pred 31. 12. 2014 ni bilo prejeto nobeno poročilo.

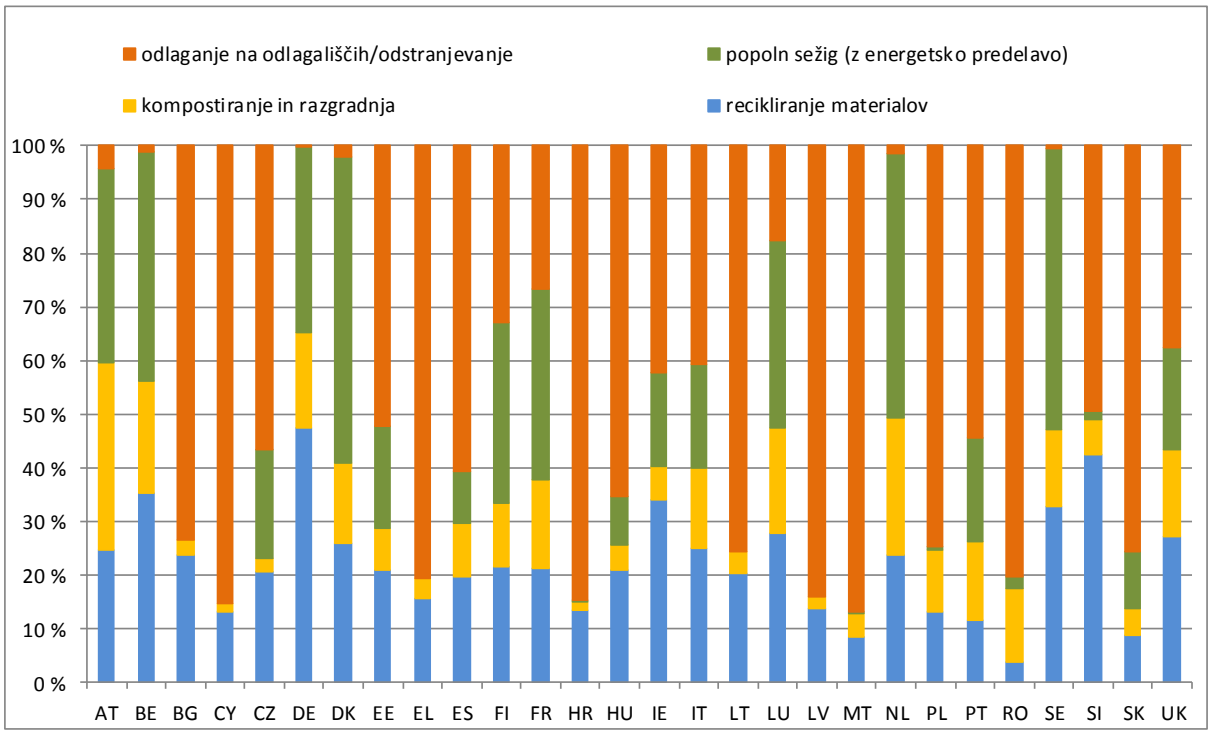
PRILOGA 2: NASTAJANJE IN OBDELAVA ODPADKOV

Komunalni odpadki, nastali po državah članicah (v tisoč tonah)

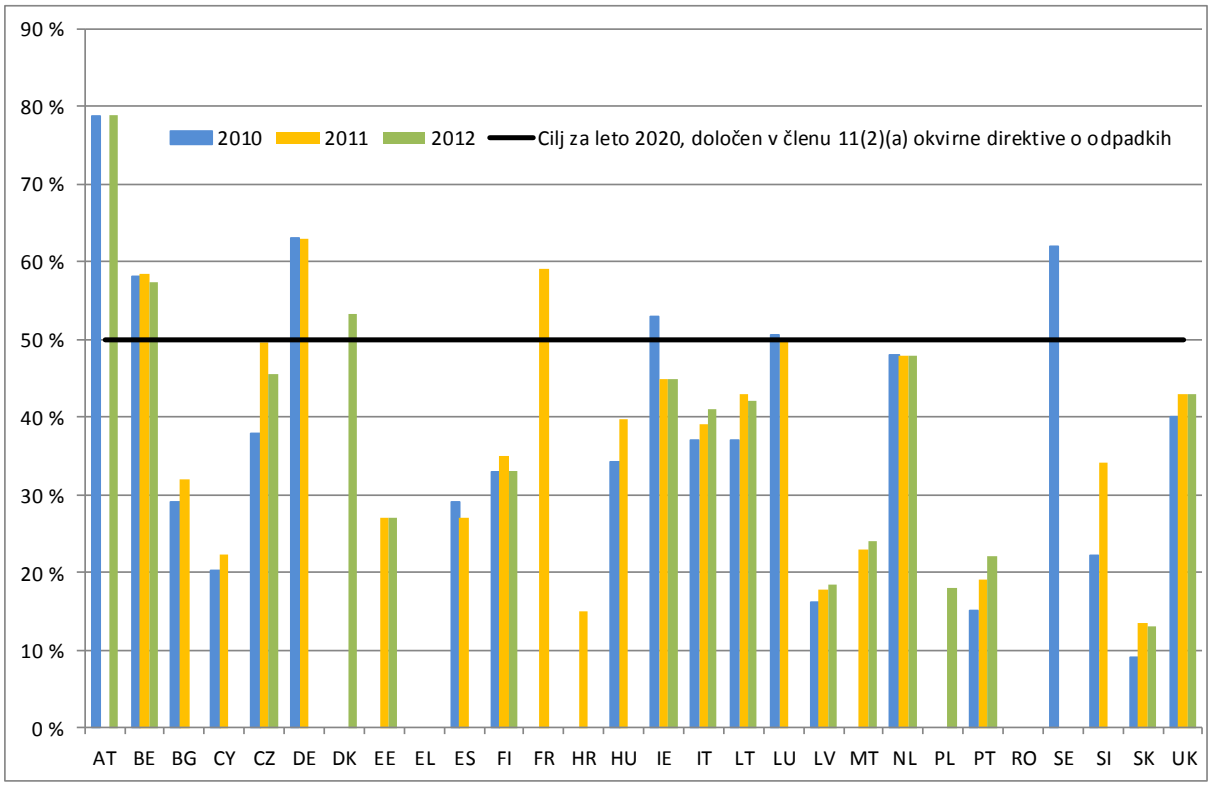
Vir: EUROSTAT (spletna podatkovna koda: t_env_wasst)

Obdelava komunalnih odpadkov po državah članicah (2012)

Vir: EUROSTAT (spletna podatkovna koda: t_env_wasst)

Ponovna uporaba in recikliranje gospodinjskih odpadkov po državah članicah

Vir: Podatki, ki so jih države članice zagotovile Evropski komisiji v vprašalnikih o izvajanju za obdobje 2010–2012 ali uradu EUROSTAT prek portala EDAMIS

Priprava za ponovno uporabo in recikliranje gospodinjskih odpadkov — metoda izračuna

Država članica		Stopnje priprave za ponovno uporabo in recikliranje gospodinjskih odpadkov		
	Metoda izračuna, ki jo je uporabila država članica:[8]	2010	2011	2012
Avstrija	2	79 %	–	79 %
Belgija	3	58 %	59 %	57 %
Bolgarija	3	29 %	32 %	–
Hrvaška	2	–	15 %	–
Ciper	2	20,3 %	22,4 %	–
Češka	2	38 %	50 %	46 %
Danska	1	–	–	53 %
Estonija	2	–	27 %	27 %
Finska	4	33 %	35 %	33 %
Francija	2	–	59 %	–
Nemčija	4	63 %	63 %	–
Grčija	–	–	–	–
Madžarska	2	34 %	40 %	–
Irska	1	53 %	45 %	44 %
Italija	2	37 %	39 %	41 %
Latvija	4	16 %	18 %	18 %
Litva	2	37 %	43 %	42 %
Luksemburg	3	51 %	50 %	–
Malta	1	–	23 %	24 %
Nizozemska	2	48 %	48 %	48 %
Poljska	2	–	–	18 %
Portugalska	2	19 %	19 %	22 %
Romunija	–	–	–	–
Slovaška	3	9 %	13 %	13 %
Slovenija	4	22 %	34 %	–

[8] Sklep Komisije z dne 18. novembra 2011 o pravilih in metodah izračuna za preverjanje izpolnjevanja ciljev iz člena 11(2) Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta (2011/753/EU) (UL L 310/11).

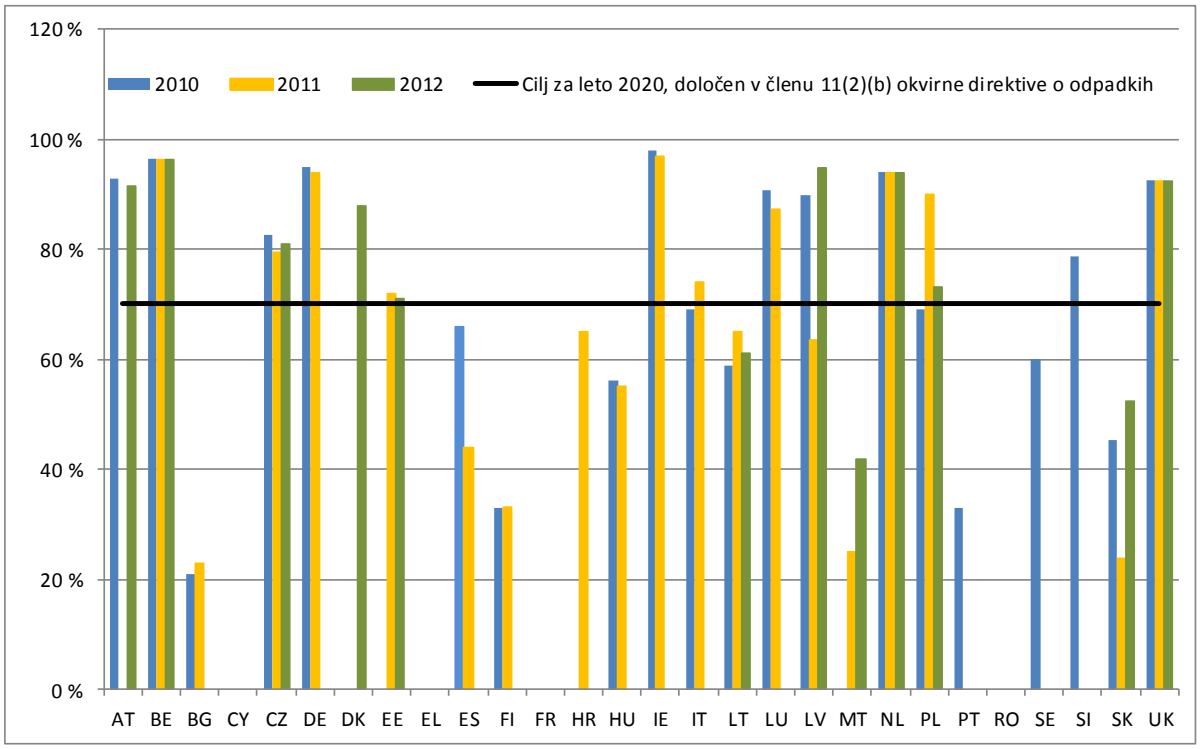
Država članica		Stopnje priprave za ponovno uporabo in recikliranje gospodinjskih odpadkov		
	Metoda izračuna, ki jo je uporabila država članica:[8]	**2010**	**2011**	**2012**
Španija	4	29 %	27 %	–
Švedska	2	62 %	–	–
Združeno kraljestvo	3	40 %	43 %	44 %
Opombe:	Za preverjanje skladnosti s ciljem iz člena 11(2)(a) okvirne direktive o odpadkih Sklep 2011/753/EU[9] državam članicam omogoča uporabo štirih različnih metod izračuna, na podlagi katerih poročajo o svojih stopnjah ponovne uporabe in recikliranja gospodinjskih odpadkov. Razlika med metodami izračuna se nanaša na vrste odpadkov, ki jih posamezna metoda obsega, in sicer na naslednji način. • 1. metoda: gospodinjski odpadki iz papirja, kovin, plastike in stekla. • 2. metoda: odpadki iz papirja, kovin, plastike in stekla ali drugi posamezni tokovi odpadkov iz gospodinjstev ali podobni tokovi odpadkov. • 3. metoda: gospodinjski odpadki. • 4. metoda: komunalni odpadki.			

Vir: Podatki, ki so jih države članice zagotovile Evropski komisiji v vprašalnikih o izvajanju za obdobje 2010–2012 ali uradu EUROSTAT prek portala EDAMIS.10

[9] Sklep Komisije z dne 18. novembra 2011 o pravilih in metodah izračuna za preverjanje izpolnjevanja ciljev iz člena 11(2) Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta (2011/753/EU) (UL L 310/11).

[10] ARGUS (2014), *Compliance Reporting on Waste Framework Directive — Recycling and Recovery Rates for 2010, 2011 and 2012: Report on the validation of household waste data (draft)*, december 2014.

Predelava gradbenih odpadkov in odpadkov pri rušenju objektov po državah članicah

Vir: Podatki, ki so jih države članice zagotovile Evropski komisiji v vprašalnikih o izvajanju za obdobje 2010–2012 ali uradu EUROSTAT prek portala EDAMIS.[11]

[11] ARGUS (2014) *Compliance Reporting on Waste Framework Directive — Recycling and Recovery Rates for 2010, 2011 and 2012: Report on the validation of construction and demolition waste data (draft)*, oktober 2014.

PRILOGA 3: BLATO IZ ČISTILNIH NAPRAV

Količine proizvedenega in uporabljenega blata v državah članicah v obdobju 2010–2012

	Količine blata, proizvedenega v čistilnih napravah odpadnih voda, suha snov (ton/leto)			Količine blata, uporabljenega v kmetijstvu		
	2010	**2011**	**2012**	**2010**	**2011**	**2012**
Avstrija *	117 471	119 069	34 798	33 076	113 248	13 029
Bolgarija	49 757	51 388	59 261	13 644	17 561	21 241
Hrvaška	21 315	18 570	19 457	546	681	954
Ciper	7 083	6 815	6 533	5 294	3 912	2 756
Češka	162 724	163 739	162 217	27 253	20 562	35 542
Danska	131 900	ni podatkov	ni podatkov	79 140	ni podatkov	ni podatkov
Estonija	27 950	27 780	22 796	14 100	16 030	12 536
Finska	142 700	140 900	ni podatkov	7 500	3 800	ni podatkov
Francija	1 127 039	1 094 836	1 124 363	779 609	790 780	787 300
Nemčija	1 774 793	1 836 952	1 742 920	610 249	600 270	580 031
Grčija	103 866	90 655	89 978	270	180	9 358
Madžarska **	236 043	217 494	ni podatkov	24 580	22 322	ni podatkov
Irska	89 991	85 648	72 429	82 670	57 699	68 329
Italija	839 725	851 760	654 024	248 215	299 159	274 095
Latvija	23 258	22 458	22 686	8 131	5 307	6 740
Litva	67 990	65 971	ni podatkov	15 517	15 877	ni podatkov
Luksemburg	7 434	7 852	8 733	2 738	3 569	4 292
Nizozemska	523 744	513 786	510 000	23 853	20 708	20 000
Poljska	533 400	567 300	562 000	98 200	112 000	123 000
Portugalska ***	162 680	140 013	284 776	5 646	23 087	29 171
Romunija ******	138 850	124 500	ni podatkov	0	0	ni podatkov

Slovaška	54 760	58 720	58 706	923	462	1 140
Slovenija	29 996	26 808	26 171	3	0	2
Španija	1 086 720	1 058 999	1 082 669	895 791	863 765	870 059
Švedska	211 100	214 420	207 460	49 600	44 170	48 340
Združeno kraljestvo	1 422 024	1 434 710	1 152 327	1 067 672	1 074 424	834 202

* Podatki za leto 2011 ne vključujejo podatkov za Spodnjo Avstrijo.
** Podatki niso končni, ker končni izračun podatkov za leto 2011 še poteka.
*** Uporabljena je bila ocenjena povprečna vrednost 20 % suhe snovi.
**** Podatki, uporabljeni za obdobje 2007–2009.

PRILOGA 4: ODLAGALIŠČA ZA ODPADKE

Preglednica 1: Število odlagališč v letu 2012

Država članica	Nevarni odpadki	Nenevarni odpadki	Inertni odpadki	Drugi odpadki
Avstrija	0	156	35	505[12]
Belgija	7	31	14	1
Bolgarija	8	174	3	–
Ciper	1[13]	119	2	–
Češka	26	152	62	–
Hrvaška	Se ne zahteva			
Danska	6	52	6	0
Estonija	7	6	–	–
Finska	22	90	4	–
Francija	–	–	–	–
Nemčija	76	2 643	1 742	11[14]
Grčija	2	74	–	2[15]
Madžarska	13	72	11	–
Irska	0	36	5	45
Italija	–	–	–	–
Latvija	1	11	–	–
Litva	0	11	3	0
Luksemburg	0	2	11	0

[12] Izkopana začasna skladišča v zemlji.

[13] Odlagališče je bilo zgrajeno pred objavo Direktive.

[14] Podzemno skladišče in dolgoročno skladišče.

[15] Nenevarni industrijski odpadki.

Država članica	Nevarni odpadki	Nenevarni odpadki	Inertni odpadki	Drugi odpadki
Malta	0	–	–	–
Nizozemska[16]	22	22	22	–
Poljska	–	–	–	–
Portugalska	2	63	4	0
Romunija[17]	105	105	105	–
Slovaška	11	90	17	–
Slovenija	2	71	14	0
Španija	14	206	170	–
Švedska	46	108	30	0
Združeno kraljestvo	225	423	429	–
EU-27:	355[18]	3 719[19]	2 362[20]	564

16 V podatkih, ki jih je Nizozemska predložila v vprašalniku o izvajanju za obdobje 2010–2012, se ne razlikuje med odlagališči za nevarne odpadke, nenevarne odpadke ali inertne odpadke.

17 V podatkih, ki jih je Romunija predložila v vprašalniku o izvajanju za obdobje 2010–2012, se ne razlikuje med odlagališči za nevarne odpadke, nenevarne odpadke ali inertne odpadke.

18 Ocena EUROSTAT (postopno odpravljeno)

19 Ocena EUROSTAT (postopno odpravljeno)

20 Ocena EUROSTAT (postopno odpravljeno)

Preglednica 2: Preostala zmogljivost odlagališč za nenevarne odpadke v letu 2012 (v 1 000 tonah ali m^3)

Država članica	Nevarni odpadki	Nenevarni odpadki	Inertni odpadki	Drugi odpadki	
Avstrija	0	38 900	5 300	–	
Belgija	3 354 t + 607 460 m^3	8 763 t + 16 385 m^3	3 992	2 076,52	
Bolgarija	3 693	235 258	1 439	0	
Ciper	–	–	–	0	
Češka	8 821	33 584	9 830	0	
Hrvaška	Se ne zahteva				
Danska[21]	463	692	260	0	
Estonija	205 500	6 200	0	0	
Finska	18 061	48 667	496	0	
Francija	–	–	–	–	
Nemčija	54 800	455 200	184 100	7 600	
Grčija	1,5[22]	–	0	–	
Madžarska	185 na leto	38 900	16 800	0	
Irska	–	14 500	–	–	
Italija	–	–	–	–	
Latvija	180	16 211	0	0	
Litva	0	1 250 na leto	106 na leto	0	
Luksemburg	0	1 160 127 m^3	14 593 544 m^3	0	
Malta	0	–	–	–	
Nizozemska[23]	–	39 690 m^3	0	0	
Poljska	–	–	–	–	
Portugalska	1 670	28 275	653	0	
Romunija[24]	–	–	–	–	
Slovaška	813	8 964	–	0	
Slovenija	75	6 464	609	0	

[21] Vključuje odlagališča za mineralne odpadke in odlagališča za mešane odpadke.

[22] Podatki se nanašajo na eno od dveh mest.

[23] V podatkih, ki jih je Nizozemska predložila v vprašalniku o izvajanju za obdobje 2010–2012, se ne razlikuje med odlagališči za nevarne odpadke, nenevarne odpadke ali inertne odpadke.

[24] V podatkih, ki jih je Romunija predložila v vprašalniku o izvajanju za obdobje 2010–2012, se ne razlikuje med odlagališči za nevarne odpadke, nenevarne odpadke ali inertne odpadke.

Država članica	Nevarni odpadki	Nenevarni odpadki	Inertni odpadki	Drugi odpadki	
Španija	5 130 t + 80 000 m^3	124 168 t + 53 307 000 m^3	102 254	0	
Švedska	7 050	34 726	637	0	
Združeno kraljestvo	18 545	485 174	130 024	0	
EU-27	551 120[25]	2 288 590[26]	978 550[27]		

Vir: vprašalniki o izvajanju za obdobje 2010–2012 in EUROSTAT 2015.[28]

[25] Ocena EUROSTAT (postopno odpravljeno)

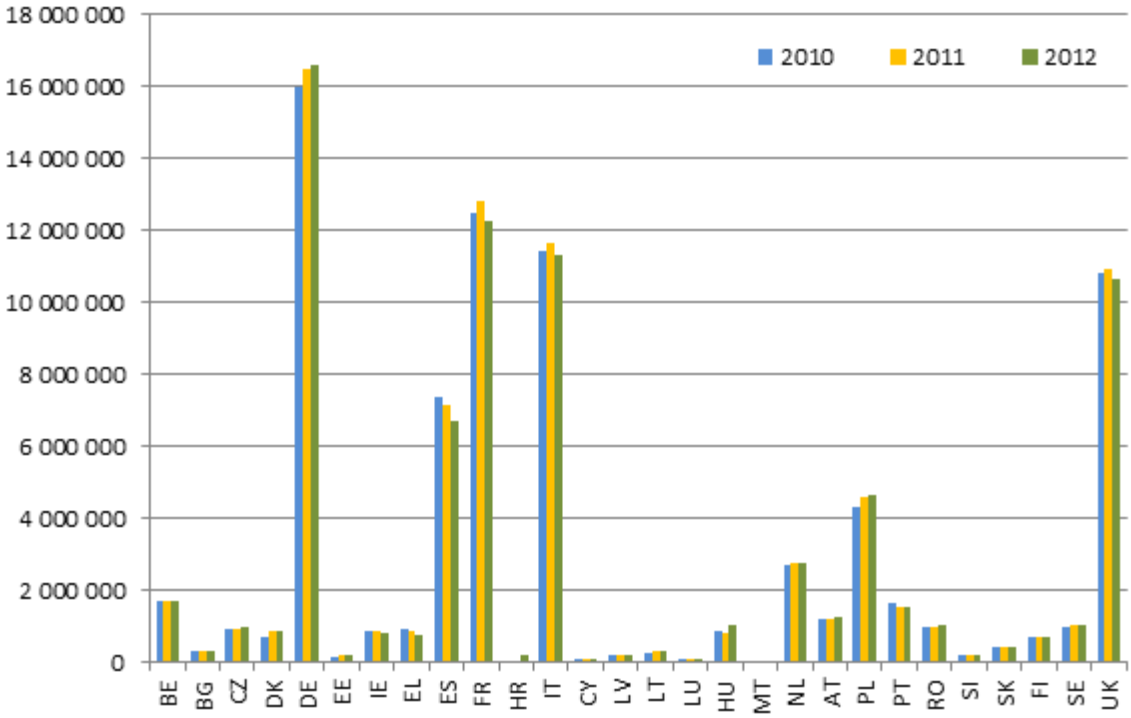
[26] Ocena EUROSTAT (postopno odpravljeno)

[27] Ocena EUROSTAT (postopno odpravljeno)

[28] *Podatkovna zbirka EUROSTAT.* Na voljo na spletnem naslovu: http://ec.europa.eu/eurostat/web/environment/waste/database.V preglednici so prikazani vsi podatki, ki so bili na voljo ob pripravi tega poročila.

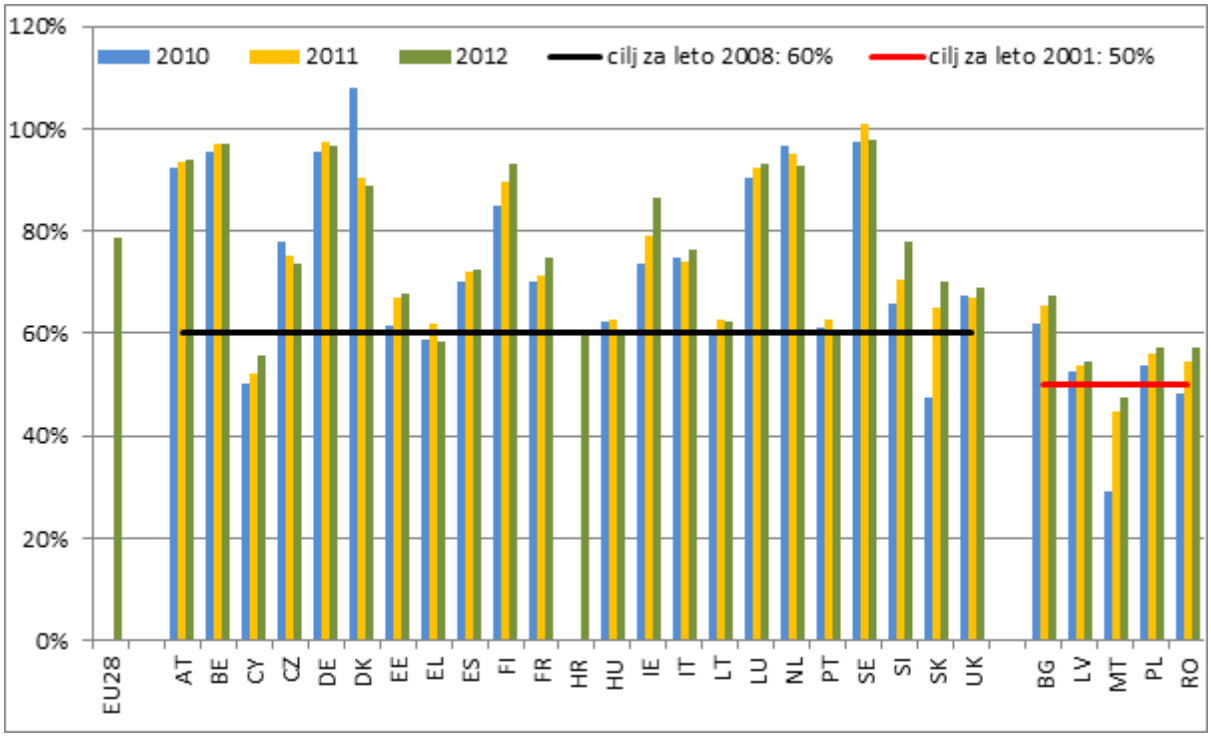
PRILOGA 5: EMBALAŽA IN ODPADNA EMBALAŽA

Embalaža in odpadna embalaža, nastala po državah članicah (v tonah)

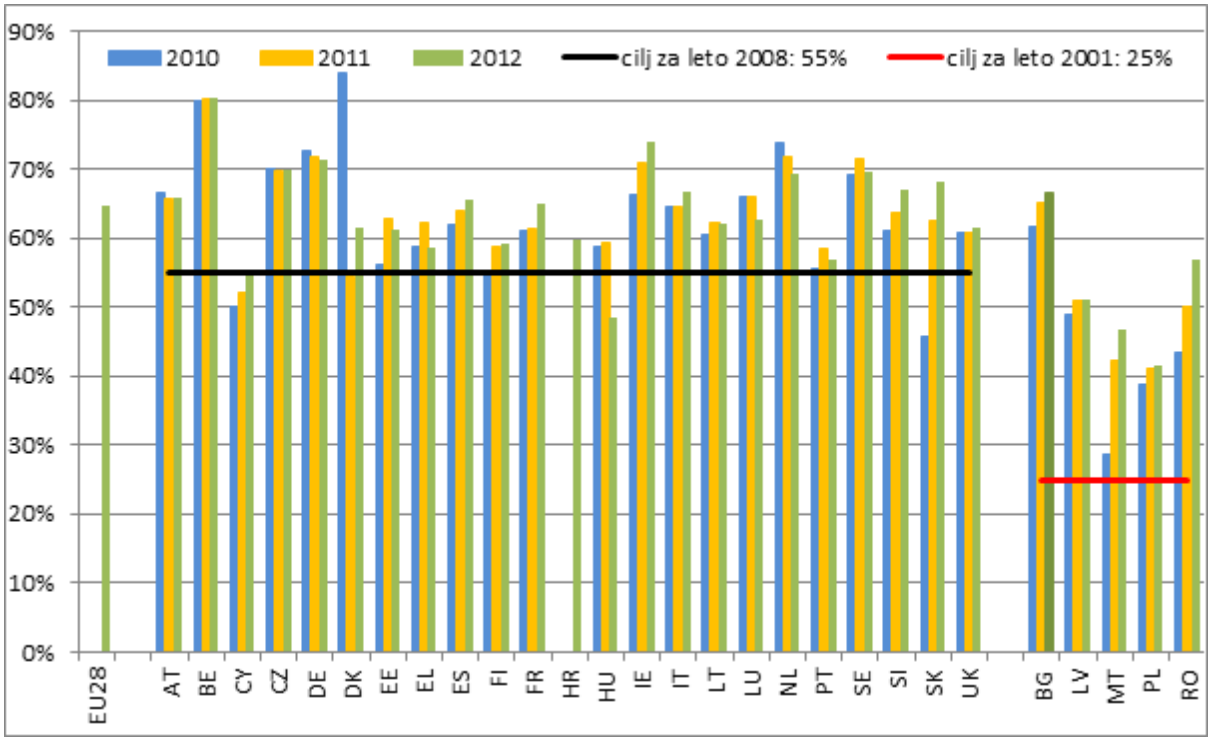
Vir: EUROSTAT (spletna podatkovna koda: t_env_wasst)

Predelava odpadne embalaže po državah članicah (%)

Vir: EUROSTAT (spletna podatkovna koda: t_env_wasst)

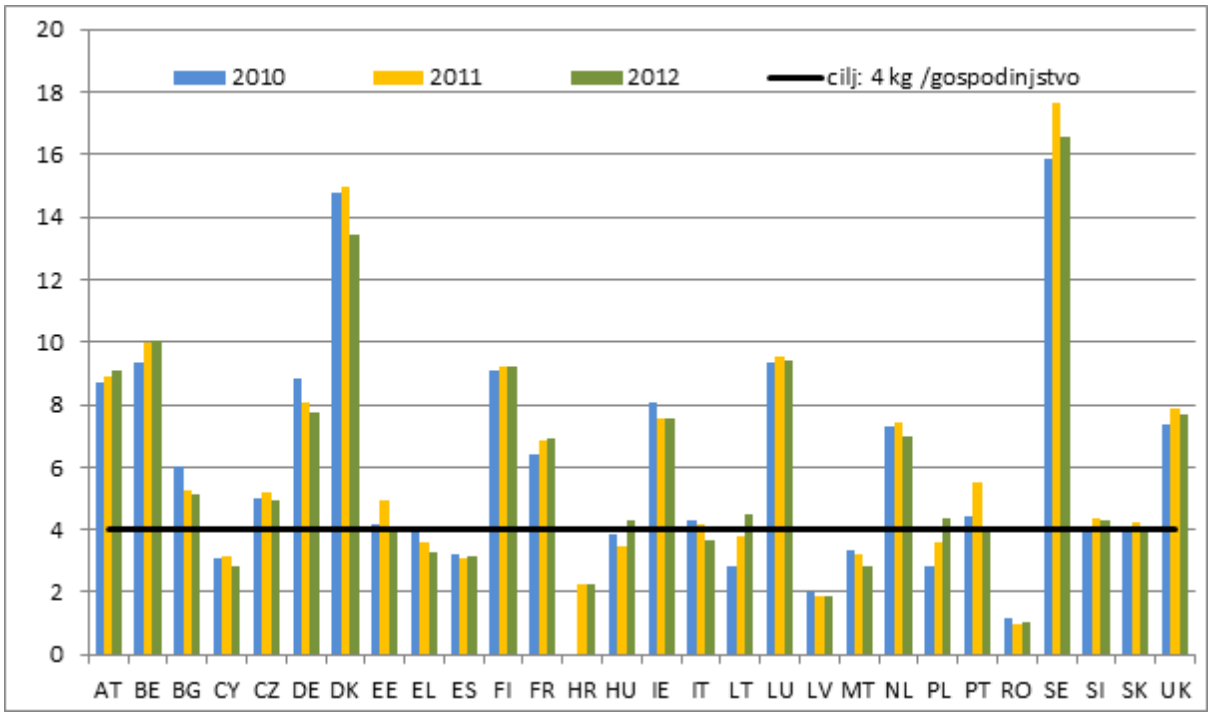
Recikliranje odpadne embalaže po državah članicah (%)

Vir: EUROSTAT (spletna podatkovna koda: t_env_wasst)

PRILOGA 6: ODPADNA ELEKTRIČNA IN ELEKTRONSKA OPREMA

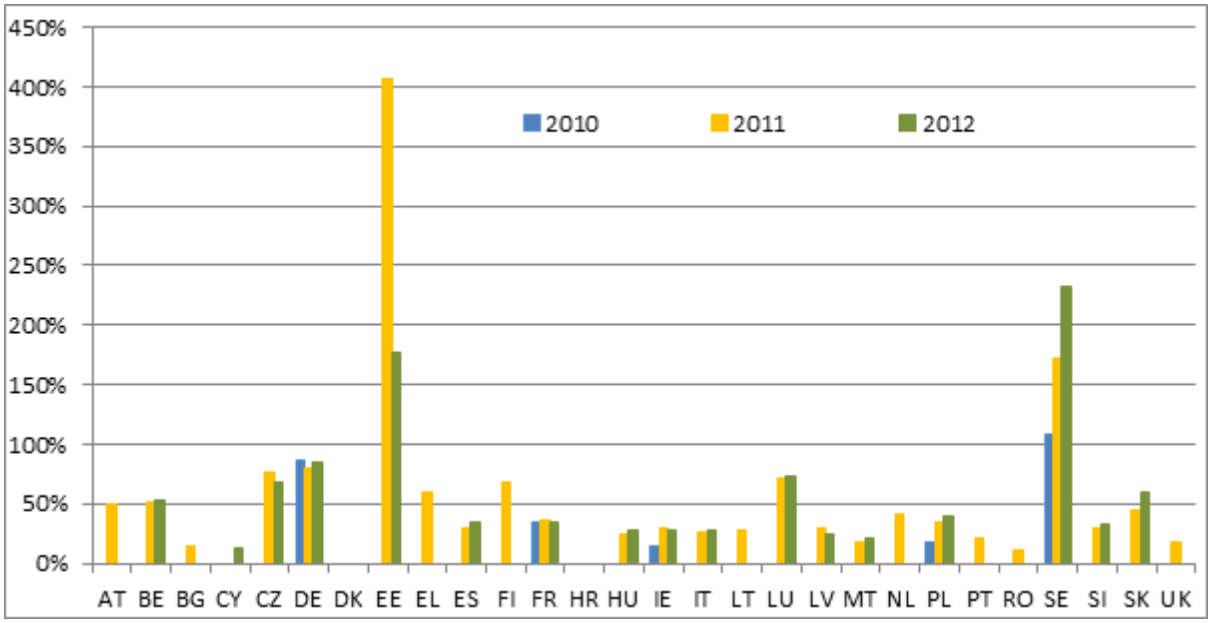
Skupna količina OEEO, zbrane iz zasebnih gospodinjstev, po državah članicah (kg na prebivalca)

Vir: EUROSTAT (spletna podatkovna koda: env_waselee)

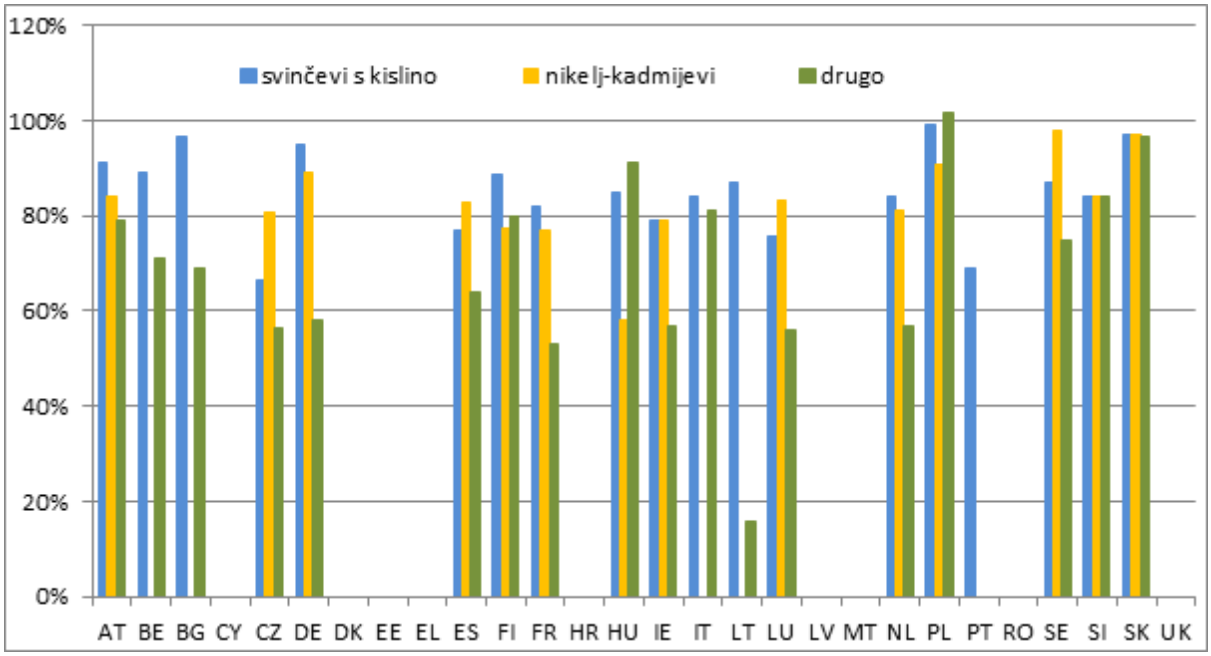
PRILOGA 7: BATERIJE IN AKUMULATORJI

Zbiranje odpadnih baterij in akumulatorjev po državah članicah (%)[29]

Vir: podatki, ki so jih Evropski komisiji zagotovile države članice (EK, 2014)

Učinkovitost recikliranja odpadnih baterij in akumulatorjev po državah članicah (%)[30]

Vir: podatki, ki so jih Evropski komisiji zagotovile države članice (EK, 2014)

[29] Za primerjalne namene so stopnje zbiranja izračunane kot povprečni odstotni deleži po vrstah baterij.

[30] Za prikaz učinkovitosti recikliranja po vrstah baterij med letoma 2010 in 2012 je bilo za vsako državo članico uporabljeno zadnje leto, za katero so na voljo podatki.